

[Pinholt.]

undersøge, hvilken Stigning der er paa de forskellige Omraader; det er jo det, man frygter for mange Steder, at de Veje, der her er aabnet, vil give Anledning til en stærk Stigning af det sociale Behov — af det, der kan være berettiget, og af det, der kan være mindre berettiget.

Christmas Møller: Den Stilling, der foreligger for det høje Folketing ved Afslutningen af første Behandling af Finansloven, er jo den, at vi ved, at ved Siden af det Arbejde, som Finansudvalget allerede har begyndt, og ved Siden af den Maade, hvorpaa Retningslinierne for de enkelte Partier er trukket op allerede første Gang, Ordførerne havde Ordet, saa vil jo en hel Del af Arbejdet, som kan blive afgørende bestemmende for hele Udviklingen her i Landet i de kommende Maaneder, blive gjort i de forskellige Udvalg, som allerede er nedsat eller vil blive nedsat, og som jo vil koncentrere sig om fire Hovedpunkter: vi har allerede Lovforslagene om Danmarks Bank og om Valutacentralen og Valutaforholdene i det hele i Udvalg, Konverteringen, og hvad dermed er sammenkædet, vil foreligge i Udvalg i Løbet af nogle Dage, mens Forfatningsforslaget om Ændringer i Rigets Grundlov ganske betegnende er det, der kan vente længst, vel sagtens ud fra en Erkendelse af, at dette skitse-mæssige Arbejde heller ikke er bedre værd.

Grund er der for mig til i Anledning af de Bemærkninger, der er gjort af forskellige Ministre og af Medlemmer, siden jeg havde Ordet, at komme med nogle ganske enkelte Bemærkninger. Jeg vil da gerne begynde med at gøre nogle Bemærkninger, som kan siges at knytte sig til den Tale, som Formanden for den socialdemokratiske Gruppe her i Tinget, det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, holdt. Jeg tror jo ikke, man gaar det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen for nær, naar man siger til ham, at han holdt en stor Tale. Dermed mener jeg ikke, at Talen var stor, men jeg mener, at det ærede Medlem var stor paa det. Det ærede Medlem var stor paa den Maade, at han sagde: Hvilken Udvikling har Socialdemokratiet ikke gennemgaaet! — og deri har han i Sandhed Ret. Det ærede Medlem sagde endvidere — og det er jo det, der maa lægges den afgørende Vægt paa —: Hvorledes former Forholdene sig i Dag? Er Stillingen ikke den, at vi Socialdemokrater i Danmark, i Norge og i Sverige stadig er store og stærke? Er Forholdet ikke det, at den Tilslutning, vi faar fra forskellig

Side, er ved at gaa de Konservative paa Nerverne? Og det ærede Medlem placerede i en fjern Fortid Socialistforstrækkelse og alt, hvad der hører herunder, og jeg mindedes Ord, som jeg tidligere har hørt af det ærede Medlem. Naar jeg ser paa den Polemik, der har været ført med den højt-ærede Statsminister i de allersidste Dage, vil ogsaa jeg fremhæve den tvestrengede Politik, som jeg tidligere hævdede, at Socialdemokratiet fører, en Politik, hvor Socialdemokratiet med stort Held, og jeg for mit Vedkommende skal særdeles gerne sige: med ikke ringe Dygtighed, fører sit Standpunkt frem, saaledes at det til den ene Side har Dagens og Vejens, det praktiske Livs Politik, og til den anden Side har sine Teorier, har sit Program, oven i Købet et nyt af Maj 1934, i Behold, for, naar det bliver stærkt nok, i den givne Situation med voldsom Styrke at føre dette frem. Jeg siger ikke noget til, at dette er Socialdemokratiets Politik, ikke engang; at denne tvestrengede Politik er underfundig, thi den ligger saa aaben og klar for alle, men jeg siger blot, at dette er Socialdemokratiets Politik og maa være det i den Situation, der nu engang foreligger. Som jeg sagde ved et Møde, hvor det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen var saa venlig at tale sammen med mig i en konservativ Organisation, og som vi for vort Vedkommende med overordentlig Styrke har sagt og med Rette kan sige, er det, at man i alle ikke-socialistiske Kredse ikke forstaar, at dette er en Fare for disse Kredse og en Fare for den Politik, vi mener er den rette.

Det er ligetil og fuldstændig i sin Orden, at man gør opmærksom paa dette og stiller det saadan op. Hvis vi nu tager nogle enkelte Eksempler og spørger, hvordan Situationen er, vil ingen kunne bestride, at hele den Udvikling, vi paa mange forskellige Maader har faaet f. Eks. for Spritindustriens og Brødgærets Vedkommende, ikke kan være tiltalende ud fra vore økonomiske Synspunkter. Og naar jeg saa tænker paa den højtærede Handelsminister, som gaar saa stille med det, og som i alt Fald over for visse Kredse siges at have nogen Charme — det er ubegribeligt, men saaledes er det altsaa engang —, naar jeg paa denne Baggrund af Statsforanstaltninger tænker paa den Tale, som Handelsministeren havde den Dristighed at holde i Handels- og Kontoristforeningen — ja, jeg tror ikke, man maa sige saftsusemig, men egentlig burde man sige det her: Handelsministeren, Valutacentralens Skaber, han, der vilde have den Ordning gennemført for to Aar, han var den